

**КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
«Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»**

В І С Н И К

**НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
ВІННИЦЬКОГО ГУМАНІТАРНО - ПЕДАГОГІЧНОГО
КОЛЕДЖУ**

ВИПУСК № 1 (48)

Вінниця, 2025

ВІСНИК НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу
РІШЕННЯ

Національної ради України
з питань телебачення та радіомовлення
щодо реєстрації суб'єкта друкованих медіа
№ 967 від 28 вересня 2023 року
Ідентифікатор медіа – R30-01367
Журнал

Журнал присвячений висвітленню широкого спектру теоретичних та прикладних проблем педагогіки, психології, окремих методик та філології, підтримує традиції інтеграції вишівської науки з практикою, сприяє поширенню досвіду наукової, науково-педагогічної та виробничої діяльності, становленню кадрів вищої кваліфікації; розрахований на спеціальну категорію читачів, зокрема педагогічних та науково-педагогічних працівників закладів вищої, середньої та дошкільної освіти, здобувачів освіти та молодих науковців.

Вісник заснований у січні 2012 року, виходить 3 рази на рік

Мова видання: українська, англійська

Тематичні напрями Вісника:

- Інтеграція науки та практики як механізм ефективного розвитку
- Педагогічні та лінгвістичні аспекти викладання
- Германістика та славістика у сучасному науковому просторі
- Психолого-педагогічні умови формування та розвитку особистості вихованця
- Лабораторія педагогічної майстерності та професійного саморозвитку педагога
- Дисемінація передового педагогічного досвіду
- Challenges in Education
- Відомі імена року
- Проби пера
- Конкурси
- Рецензії

Номер затверджено на засіданні Вченої ради
КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»
Протокол № 8 від 20 лютого 2025 року

Головний редактор: директор КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж», спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Войцехівський К.Ф.;
відповідальний редактор: методист коледжу, спеціаліст вищої категорії, викладач-методист, Руда Т.В., **медіа-редактор:** к.пед.н., доц. Марценюк О.Г.

Редакційна колегія: д.пед.н., проф. Мисліцька Н.А., д.філ.н. Войцехівська Н.К., к.філ.н., доц. Січкач С.А. (Уманський державний педагогічний університет ім. П. Тичини), спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Когутюк О.В.

*Відповідальність за зміст статей несуть автори
Матеріали видаються в авторській редакції*

В 53 Вісник науково-методичних досліджень Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу : Випуск 1(48) /за заг. ред. К.Ф. Войцехівського. Вінниця : Твори, 2025. 144с.

© КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж», 2025

З М І С Т

СЛОВО РЕДАКТОРА

**ВОЙЦЕХІВСЬКИЙ КОСТЯНТИН,
РУДА ТЕТЯНА, СОРОЧАН АЛІНА,
САМООСВІТА ПЕДАГОГА ЯК ШЛЯХ ДО МАЙСТЕРНОСТІ**

5

НОВІ ПРАКТИКИ В ОСВІТІ, ВИХОВАННІ, МЕТОДИЦІ

**КОЛОТ ІННА, АВЕРІНА ОЛЕКСАНДРА
ГІБРИДНІ ТА ДИСТАНЦІЙНІ ФОРМИ НАВЧАННЯ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ**

16

КУЧЕР ОЛЬГА

**ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ ЗДОБУВАЧІВ ПОЧАТКОВОЇ
ОСВІТИ ШЛЯХОМ РОЗВИТКУ АУДІЮВАННЯ І РОЗУМІННЯ УСНИХ ВИСЛОВЛЮВАНЬ**

18

СЕНИШИНА МАРІЯ

**ЗАЛУЧЕННЯ ЗДОБУВАЧІВ ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ ДО СВІТУ ПОЕЗІЇ ЗАСОБАМИ
РОЗКРИТТЯ ТОНКОЩІВ ДЕКЛАМАЦІЇ**

23

СЛОБОДЯНЮК ВАЛЕНТИНА

**МОДЕРНІЗАЦІЯ МЕТОДІВ І ТЕХНОЛОГІЙ У РОБОТІ З ІНТЕРАКТИВНИМИ
ПОСІБНИКАМИ НА ЗАНЯТТЯХ З НІМЕЦЬКОЇ МОВИ**

28

ЗРАЛКО АННА

ДИТЯЧІ СВЯТА В УМОВАХ ВІЙНИ

32

ТРІКОЛІЧ АНАСТАСІЯ

**МОВЛЕННЄВІ СИТУАЦІЇ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВІЙ
ШКОЛІ**

36

КОНОПКО ОЛЬГА

**СТВОРЕННЯ СТИМУЛЮЮЧОГО РОЗВИВАЛЬНОГО ПРОСТОРУ ДЛЯ ДІТЕЙ ПІД
ЧАС ОРГАНІЗАЦІЇ ДНЯ ВІЛЬНОЇ ГРИ**

41

ЦАРИК АНДРІЙ, МАРТИНЮК ЮЛІЯ

**СУЧАСНІ ВИКЛИКИ В ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ЗА ПРОГРАМОЮ
НОВОЇ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ**

46

ЧЕРЕШНЕВА АННА

**ВИРОБЛЕННЯ ПІЗНАВАЛЬНОГО ІНТЕРЕСУ ТА ЙОГО РОЛЬ У ФОРМУВАННІ
ОСОБИСТОСТІ**

52

ШЕВЧУК ЮЛІЯ

**МОВНІ ПОМИЛКИ В ПРОЦЕСІ ОПАНУВАННЯ РІДНОЇ МОВИ: ЇХ ТИПИ,
ПРИЧИНИ, ШЛЯХИ ПОДОЛАННЯ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ**

56

КОВАЦЕНКО ГАЛИНА

Слово редактора

СУТНІСТЬ ТА ЗАВДАННЯ МУЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ

62

ЛІТЕРАТУРА: ІДЕЇ, ДОСВІД, РЕЗУЛЬТАТИ

КІСЕЛЬОВ ДМИТРО

ЕЛЕМЕНТИ ВИВЧЕННЯ ТВОРЧОСТІ ПРЕДСТАВНИКІВ ЛІТЕРАТУРИ
«ВТРАЧЕНОГО ПОКОЛІННЯ» Е. М. РЕМАРКА ТА Е. М. ХЕМІНГВЕЯ

74

ПОХИЛЮК АНАСТАСІЯ

ІСТОРИЧНІ ВИМІРИ РОМАНУ МАРІЇ МАТІОС «СОЛОДКА ДАРУСЯ»

80

МЕТОДИЧНА СКАРБНИЧКА

СВИНАРЧУК ВАЛЕНТИН

СЦЕНАРІЙ ВИХОВНОГО ЗАХОДУ

«В ЄДНОСТІ СИЛА НАРОДУ» (ДО ДНЯ СОБОРНОСТІ УКРАЇНИ)

87

КОРНЮК СНІЖАНА

КРЕДИТИ СТИМУЛЮЮТЬ ЗРОСТАННЯ ЕКОНОМІКИ, АЛЕ ПРИЗВОДЯТЬ ДО
БОРГІВ. ЯК ВИНИКАЮТЬ ВЕЛИКІ БОРГОВІ КРИЗИ?

92

СТЕПОВА АЛЛА

СВІНГ ЯК СТИЛЬ ОРКЕСТРОВОГО ДЖАЗУ

95

УКРАЇНЕЦЬ ІРИНА

РЕАЛІЗАЦІЯ МІЖПРЕДМЕТНИХ ЗВ'ЯЗКІВ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

100

СЕРГІЄНКО ОЛЕНА

ДИТЯЧИЙ САДОЧОК В СУЧАСНОМУ СВІТІ.
ЯКИЙ БИ ХОТІЛОСЬ БАЧИТИ САДОЧОК В МАЙБУТНЬОМУ

103

КОНКУРСИ. ПЕРЕКЛАДИ ВІРШІВ

РЕГІОНАЛЬНИЙ КОНКУРС ЕСЕ АНГЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ

PODILIA THINKS GLOBAL

108

КОРОЛЬ ТЕТЯНА

ПЕРЕКЛАД ПОСТИЧНИХ ТВОРІВ ЯК МЕТОД ЗБАГАЧЕННЯ ЛЕКСИЧНОГО
ЗАПАСУ НА ЗАНЯТТЯХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

114

ОМЕЛЯНЧИК ТЕТЯНА

БОЛИТЬ... (переклад)

122

ВІРШІ ЗДОБУВАЧІВ ФІЛОЛОГІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ

124

КОНКУРС НА КРАЩОГО ПЕРЕКЛАДАЧА ПОЕЗІЇ

129

ВИМОГИ

до підготовки науково-методичних статей

145

МОВЛЕННЄВІ СИТУАЦІЇ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ

УДК 373.3.016:811.161.2

ТРІКОЛІЧ АНАСТАСІЯ

здобувачка вищої освіти

КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»

(Науковий керівник: викладач кафедри української філології Омелянчик Т. Г.)

Анотація. У статті теоретично та практично обґрунтовано доречність та ефективність використання мовленнєвих ситуацій на уроках української мови в початковій школі.

Ключові слова: мовленнєвий розвиток, мовленнєва ситуація, мовленнєво-ситуативне завдання, рольова гра, уява, монолог, діалог.

Постановка проблеми. Як зазначено у Державному стандарті початкової освіти, «...мета і завдання цього навчального предмета (української мови) у початковій школі полягає не лише в опануванні грамоти (початкових умінь читати і писати), а й у мовленнєвому розвитку молодших школярів – умінь висловлюватися в усіх доступних для них формах, типах і стилях мовлення. Розвиток мовлення має набути статусу провідного принципу навчання рідної мови в загальноосвітній школі, зокрема в її початковій ланці» [3, 9].

Мовленнєвий розвиток здобувача початкової освіти – дуже важлива умова його успішного навчання. Чим більше дитина читає, переказує, слухає, тим краще розвивається її пам'ять, а, отже, тим легше їй засвоювати знання з усіх навчальних дисциплін, які вивчаються в початкових класах. Забезпечити мовленнєвий розвиток здобувачів – це означає навчити їх грамотно висловлюватись в усній і писемній формах мовлення, дотримуючись фонетичних, орфоепічних, граматичних (морфологічних і синтаксичних),

орфографічних, стилістичних норм української літературної мови.

Стан дослідження проблеми. Цій проблемі приділено належну увагу в працях відомих лінгвістів, методистів (М. Вашуленко, Т. Донченко, В. Мельничайко, М. Плющ, М. Стельмахович, М. Пентиліук, Л. Скуратівський), які у своїх працях звертають увагу на форми і прийоми роботи над текстом, зокрема розробкою мовленнєвих ситуацій та їх ролі в розвитку мовлення дітей. Проблемі реалізації завдань розвитку мовлення в школі присвячено ряд монографічних досліджень та методичних посібників (Г. Коляденко, М. Сенкевич, Т. Ладиженська та інші).

Однак в сучасній методиці відсутня чітка система вправ і завдань по формуванню та застосуванню мовленнєвих ситуацій та їх здатності сприяти ефективності уроків української мови в початкових класах.

Мета дослідження – теоретично та практично розглянути мовленнєві ситуації як основу розвитку зв'язного мовлення здобувачів початкової освіти.

Виклад основного матеріалу. Серед пріоритетних методичних засобів формування мовленнєвих і комунікативних умінь на уроках української мови чільне місце займають ситуативні завдання, які повністю відповідають меті і змісту сучасної мовної освіти та комунікативно-діяльнісному підходу до навчання [4, с. 15]. В їх основі лежить створена вчителем навчально-мовленнєва ситуація, яка передбачає стимулювання здобувачів початкової освіти до побудови конкретних висловлювань, близьких до тих, що існують насправді. Згідно з програмою у 2-му класі діти вчать будувати розповіді за серією малюнків. Найчастіше їхня мовленнєва діяльність виявляється у звичайному описі зображених на малюнках подій. Діти будують тексти розповідного змісту про зображені події, не відстежуючи при цьому причинно-наслідкові зв'язки. Доречним варіантом зміни традиційних поглядів на навчання здобувачів початкової освіти складати розповіді за сюжетними малюнками є методика, побудована за принципами РТУ (розвитку творчої уяви) у системі ТРВЗ (ТРВЗ – теорія розв'язання винахідницьких задач).

Мовленнєво-ситуативні завдання повністю відповідають меті і змісту сучасної мовної освіти та комунікативно-діяльнісному підходу до навчання. В основі ситуативних завдань лежить створена вчителем навчально-мовленнєва ситуація (природна або штучна), яка допомагає надати мовному завданню або вправі комунікативної спрямованості, об'єднати мовну, мовленнєву та соціокультурну змістові лінії, зробити процес навчання української мови

цілеспрямованим, умотивованим і максимально наближеним до життя. Адже будь-яке висловлювання починається з орієнтування в ситуації спілкування. Аналізуються умови, з'ясовуються мотиви мовлення, для чого створюється зазначене висловлювання, для якого воно призначене.

Поняття «мовленнєва ситуація» містить не один якийсь чинник, а їх низку, які визначають мовленнєву поведінку партнерів освітнього процесу. Учителі-практики найчастіше користуються такою структурою створення навчально-мовленнєвої ситуації:

- опис умов, за яких відбувається мовленнєве спілкування;
- подія;
- указівка на учасників комунікації та їхні взаємини;
- указівка на мету мовленнєвого висловлювання;
- указівка на місце події (опис умов спілкування);
- мовленнєвий стимул, який програмує мовленнєву реакцію здобувачів початкової освіти [2, с. 32].

Під час використання таких вправ варто ознайомити дітей зі складовими мовленнєвої ситуації, використовуючи пам'ятку.

Ситуативні завдання мають багато спільного з грою, оскільки містять указівку на навчальну роль учителя, мовознавця, бібліотекаря та ін., тому їх варто зараховувати до інтерактивного виду навчання.

У запропонованій системі комунікативних завдань домінує спосіб словесного опису мовленнєвої ситуації, за якого можна окреслити всі необхідні компоненти, крім того, він не потребує

спеціальної матеріальної бази, оскільки легко реалізовується. Така система має достатню кількість вправ різних типів, що стимулюють розвиток усного та письмового діалогічного, монологічного мовлення, а також навичок читання чи аудіювання.

Сучасний компетентісно спрямований урок передбачає поділ змісту теми на навчальні ситуації залежно від його структури.

У процесі такої роботи варто використовувати такі мовленнєво-ситуативні вправи:

- на засвоєння теоретичного матеріалу;
- на набуття практичних умінь будувати діалогічні та монологічні висловлювання на основі поданих текстів, речень та словосполучень підручника або дидактичного посібника, які будуть доречними в певній ситуації;
- на набуття практичних умінь будувати діалогічні та монологічні висловлювання без опори на готовий текст на основі одного малюнка або серії малюнків [5, с. 63].

До першої групи вправ належить рольова гра «Учитель – здобувач», метою якої є роз'яснення граматичних явищ та особливостей частин мови, інтерактивна вправа «Навчаючи, вчуся». Виконання таких вправ відбувається в парах, і адресатом мовлення виступає сусід по парті або вчитель.

Наприклад, на уроках української мови у 2-му класі можна запропонувати такі ситуативні вправи.

Під час перевірки засвоєння теми «Голосні звуки. Букви, що позначають голосні звуки» діти отримують таке завдання:

Уяви собі, що твоя молодша сестричка чула, як ти виконував завдання з української мови. Вона запитала тебе, що таке голосні звуки, скільки їх, як їх упізнати на письмі? Спробуй пояснити.

А під час закріплення теми «Ненаголошені голосні звуки е, и » дітям пропонується таке завдання:

Уяви, що ти чарівник, і дотиком своєї палички можеш змінювати слово з ненаголошеним голосним е, и на перевірене, а однокласники не вірять. Зміни такі слова, як *листочок, зима, весна, грибник, рибак* та поясни, навіщо ти це робиш.

Під час вивчення теми «Подовжені м'які приголосні звуки» можна використати таку ситуативну вправу:

Уяви, що ти вчитель української мови. Перевір правильність виконання звуко-буквеного аналізу з виконаного домашнього завдання в зошиті свого однокласника, сусіда по парті. Постав запитання про основні правила виконання звуко-буквеного аналізу [1, с. 12].

Друга група вправ спрямована на побудову власних діалогічних і монологічних висловлювань на основі поданих текстів, речень та словосполучень, які доречні в певній ситуації. У підручнику, який є основним засобом навчання, є достатня кількість вправ, виконання яких спрямовано на формування мовних і мовленнєвих умінь.

Якщо надати деяким вправам ситуативного характеру, тобто окреслити ситуацію, яка потребує використання певного мовного матеріалу, то мовлення буде зверненим, умотивованим, природним. Іноді до вправ такого типу варто додати план-підказку, інструкцію щодо виконання тощо.

На уроці української мови у 2-му класі під час оголошення теми можна виконати таке завдання:

Уявіть, що редактор шкільної газети доручив нам написати невеличкий текст про білочку. Підказкою буде слугувати чудовий матеріал із підручника [6, с. 25].

Під час вивчення у 2-му класі теми «Велика буква в назвах сіл, міст, річок» для домашньої роботи варто виконати таке завдання:

Прочитайте лист хлопчика, який хоче з вами познайомитися. Уявіть, що вам потрібно написати цьому хлопчику про місце свого проживання. У роботі зручно скористуватися планом-підказкою:

(Як тебе звати? У якому місті ти живеш? На якій вулиці ти живеш? Яка річка протікає поблизу твого міста? Які міста розташовані поблизу твого міста?) [6, с. 84].

На уроках розвитку зв'язного мовлення здобувачі початкової освіти вчать будувати розповіді, описи за малюнками і запитаннями. Але предметна, тим більше, сюжетна картина містить стільки елементів, нюансів, що розповіді про кожен із них і всю картину загалом можуть бути різноманітними і неповторними. Виконання ситуативних завдань, складання віртуальних діалогів привносить у розповіді дітей цікаві подробиці, оригінальні сюжетні лінії. Та, на жаль, для досконалого формування в них певної системи відповідних умінь і навичок не вистачає повною мірою часу, відведеного програмою. Один із варіантів вирішення цього питання – використання в навчально-виховному процесі авторського елективного курсу «Мовленнєва творчість».

Часто ситуативні вправи учителі використовують і в позакласній роботі. Наприклад, під час проведення години спілкування у 2-му класі на тему тендерної рівності пропонуємо здобувачам початкової освіти таке завдання:

Уявіть, що діти нашого класу беруть участь у соціологічному опитуванні з метою виявлення думки, ким краще народитися: хлопчиком чи дівчинкою. Об'єднайтеся у групи за своєю статтю (група хлопчиків та група дівчаток), обговоріть це питання та запишіть свої міркування на окремих бланках-аркушах (роздає вчитель). Оберіть представника групи, який оголосить ваші міркування.

Після презентації роботи груп учитель підводить до висновку про те, що дівчинкою і хлопчиком бути однаково добре, адже в кожного є свої особливості та певна місія. Потрібно дружити, підтримувати та допомагати одне одному.

Показники високого рівня: сформованість стійких мотивів спілкування з дорослими й ровесниками; частота контактів; ініціативність, активність взаємодії з людьми; розвинутість і різноманітність побудови мовлення в діалозі й монологі; наявність творчих розповідей.

Показники середнього рівня: ситуативність проявів особистісних та пізнавальних мотивів спілкування з дорослими й однолітками; одноманітність побудови і форм мовленнєвих висловлювань; несформованість елементів творчої уяви, фантазії, прогнозування.

До показників низького рівня належать: несформованість мотивів спілкування з дорослими й ровесниками;

труднощі під час встановлення контакту; комунікативно-мовленнєві дії без аналізу ситуації спілкування; низькі мовні характеристики, однотипність побудови фраз, відсутність творчої розповіді [7, с. 12].

Запроваджуючи у практику роботи мовленнєво-ситуативні завдання, ми виробили такі рекомендації:

1. На уроках розвитку зв'язного мовлення доцільно використовувати опорні групи лексики, що ефективно впливають на розвиток не лише активного словника здобувачів початкової освіти та їхню мовленнєву діяльність, а й на поглиблене розуміння виучуваного теоретичного матеріалу.

2. Потрібно зумовлювати мотивацію до створення навчально-мовленнєвої ситуації як передумови успішного виконання завдання.

3. Необхідно дбати про культуру мовлення, правильність, точність, виразність, відповідність висловлювання мовленнєвій ситуації.

4. Під час вибору усної форми спілкування варто зосереджувати увагу на привітності до співрозмовника, чіткості та виразності мовлення.

5. У процесі вибору писемної форми спілкування важливо наголошувати на охайності, каліграфічності, грамотності записів як вияву поваги до співрозмовника.

6. Варто застосовувати більше таких ситуативних вправ, що спонукають здобувачів початкової освіти до творчої роботи, учать висловлювати власний погляд.

7. Треба вчити дітей користуватися довідковою літературою.

8. Важливо створювати сприятливий мікроклімат на уроці для співпраці.

9. Необхідно створювати ситуації успіху.

10. Доцільно реалізовувати особистісний підхід у навчально-виховному процесі.

Подальшу перспективу такої діяльності ми вбачаємо у вдосконаленні методики використання ситуативних завдань та розширення сфери їх використання в навчально-виховному процесі; розробці та систематизації таких вправ на різних уроках у 3-4-х класах.

Виходячи з вищезазначеного, можна зробити висновок, що використання мовленнєво-ситуативних завдань відповідає таким новим підходам до вивчення рідної мови, як комунікативно-діяльнісний, текстоцентричний, соціокультурний. Вони відображають основні складові змісту навчання, а саме: мовленнєву, лінгвістичну, соціокультурну, діялісню. Такі вправи передбачають застосування проєктних технологій, парних, групових і колективних форм роботи.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ:

1. Баби́ч Н. Основи культури мовлення. Львів: Світ, 1990. С. 11-15.
2. Демченко Г. Опанування багатства рідної мови . *Початкова школа*. 1990. №8. С. 30-32.
3. Державний стандарт початкової загальної освіти. *Початкова школа*. 2001. № 1. С. 15-31.
4. Зимульдінова А. Розвиток зв'язного мовлення як об'єкт теоретичного аналізу. Дрогобич: Вимір, 2004. С. 15-20.

5. Зимульдінова А. Зміст, структура, технології проведення практичних занять з методики викладання української мови. Дрогобич: Вимір, 2003. С. 63.
6. Захарійчук. Українська мова. 2 клас. ч.1 Київ: Грамота, 2019. С. 112.
7. Пентилюк М. Основні аспекти навчання рідної мови. Початкова школа. 1997. № 4. С. 10-12.

*Стаття надійшла до редакції
10 лютого 2025 р.*

СТВОРЕННЯ СТИМУЛЮЮЧОГО РОЗВИВАЛЬНОГО ПРОСТОРУ ДЛЯ ДІТЕЙ ПІД ЧАС ОРГАНІЗАЦІЇ ДНЯ ВІЛЬНОЇ ГРИ

УДК 373.2.015.31:793\796

КОНОПКО ОЛЬГА

вихователь-методист

*Комунального закладу "Заклад дошкільної освіти №24
Вінницької міської ради"*

Постановка проблеми. У сучасній дошкільній освіті вільна гра дітей набуває все більшого значення, оскільки вона забезпечує важливі аспекти розвитку дитини — пізнавальний, соціальний, емоційний. Створення стимулюючого розвивального простору в цей час є важливою складовою організації освітнього процесу. Проблема полягає в тому, як правильно організувати таке середовище, яке не лише сприятиме розвитку творчих і пізнавальних здібностей дитини, але й допомагатиме формуванню її соціальних та емоційних навичок. Важливою є роль вихователів, які мають створювати умови для розвитку через гру, забезпечуючи наявність відповідних матеріалів та активну участь у процесі гри.

Аналіз останніх публікацій. Вітчизняні науковці та педагоги активно займаються питанням організації розвивального простору для дітей під час вільної гри. Так, у роботах М.Є. Березовської (2018) «Дошкільне виховання: теорія і практика»

наголошується на важливості створення середовища, яке б сприяло розвитку дитячої самостійності та ініціативи. Вона підкреслює, що дитина повинна мати свободу вибору і самовираження, а вихователь мусить лише спрямовувати її діяльність, створюючи необхідні умови [1, с.56]. Аналізуючи публікації О.О. Семенової (2019) у статті «Організація вільної гри в дошкільному навчальному закладі», можна відзначити, що створення стимулюючого простору для вільної гри повинно включати не лише предметно-розвивальне середовище, але й психоемоційний клімат, що сприяє ініціативі, взаємодії та розвитку комунікативних навичок у дітей [5, с.89]. Важливими є також роботи В.Л. Дем'яненка (2020), який в своїх публікаціях акцентує увагу на важливості використання інноваційних підходів до організації розвивального простору. Сучасні методи і підходи, такі як організація зон для творчих ігор, використання мультимедійних засобів, інтерактивних ігор, дають можливість